

Prázdňinová 2009

aneb

...prožit romantickou letní bouřku...

Prázdninová

3. - 6.7.

Sraz je poněkud komplikován tím, že nás pojede slušný počet a každý přijede od jinud. Takže nejschůdněji vypadá se sejít na Trójské lávce. Další trasa je plánovaná po břehu Vltavy. Je to tam pěkné a dobrodružné. Jenom mám trochu obavu, aby nás nepřekvapila velká voda. Na jihu Čech jsou povodně a veškerá voda teče právě tudy. Tak uvidíme.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	1237	0	0	24

Sraz proběhl podle plánu u mostu ve Stromovce. Byl tam Kachna a Čenda. Tímto vám ho představuji. A jedem. Trasu jsme vzhledem k zaplavení pravého břehu změnili na příjezd po břehu levém. Takže Papírenská a směr Roztoky. U závor mezi Prahou a Roztokama jsme viděli kterak nějaký mladš otočil auto na střechu přes předeek. Viditelně nepochopil co chtěli silničáři říct tou značkou, kde je napsáno 30km/h. Právě přijeli policajti a prvotně probírají jestli posádce nic není. Oba hošani vylezli sami a nejsou ani škrábnutí.

Jedeme dál. V Roztokách se k nám přidal človíček sice se splasklýma, ale přesto báglama. A tak jsme jeli a povídali, jak to u podobně postižených chodí, až jsme dojeli do Úholiček. A koukám, že Čenda s Kachnou se někde zapomněli. Přijeli až za notnou chvíli a říkali, že se Čendovi cosi přihodilo s řetězem. Rozloučili jsme se s človíčkem a jali se stoupat do známého značně nakloněného kopce. Čendovi to vyloženě nejede. Dře jak barevněj a pohyb vpřed nic moc. Dělá to na mě dojem poruchy na kole. Po jeho urputném zápase jsme za 15 minut nahoře. Pak se terén zlomil a jsme na rovině. Mně se jede víc než dobře. Kachna taky skoro nešlape, ale Čenda má potíže. Došlo k dalšímu zlomu terénu a jedeme z kopce a až do Kralup. Konečně jsme nabrali rychlost. Kralupy jsme projeli a za nimi došel Čendovi dech. Je tu stoupání a pak rovinka a mírný skopek až do Velvar. Abychom nenabírali další zpoždění, střídavě jsme ho tlačili. Dostali jsme se na rovinu a pak na svah a už to jelo lépe. Čendovo kolo je poněkud vrak. Ale věnovat se mu budu až u hospody po srazu se Šnekem, Ctiborem a Pavlou. Projeli jsme městskou bránu a za okamžik přijeli ke srazové hospodě. Tak jsme se šťastně sešli.

Dig.

V hospodě jsme byli s Pavlou dříve než Šnek a při jeho příjezdu jsem ho pěkně vyvedl z míry, když jsem ho oslovil jménem. Naštěstí nenosí umělý čirup, tak mi nic z otevřené pusy nevypadlo – ostatně se vzpamatoval dost brzy.

Ctů.

Kromě popití a drobné svačinky jsme provedli nutné opravy na Čendově kole.

Pak jsme pokračovali směř Říp. Jelo se pěkně, žádný provoz,

Čendovo kolo jelo pohodově. Po pár pohodových kilometrech a hromadě keců a vyprávění jsme ve Straškově. A je tu první rozčarování. Oblíbená hospoda v zatáčce je zrušená. No nic, jedeme dál. Přijeli jsme do Vražkova a hned k hospodě. Kromě piva mají také tlačenu. Později se ukázalo, že jen dvě porce...

Osvěžili jsme se a vydali se na závěrečnou část asi kilometrového přejezdu. Mezi tím se setmělo. Dojeli jsme na odbočku, odbočili a za 100 m zalezli na kraj louky. To je to místo, kde spočineme. Tábor jsme rozbili během několika okamžiků. Ještě si pamatují slastný okamžik dopadu na karimatku a dál nevím....

Dig.

Zde mohu Digovi osvěžit paměť: jedna z fotografií dokládá, že mu Šnek ještě před spaním ukazoval souhvězdí letní oblohy.

Ctů.

Takže to nebyl spánek, ale amnézie???

Dig.

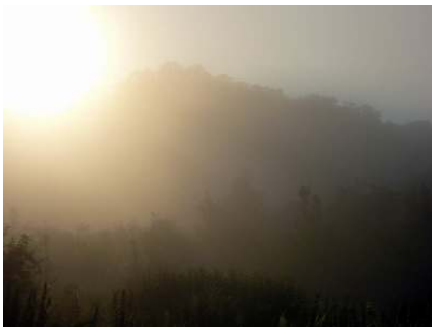
Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
hora Říp	50	1283	50,6	16,2	27 - 13

Ráno 4.7. sobota

Samovolně se budíme po půl sedmé. Svítí slunce a začíná pěkný den.

Posnídali jsme, nahnali čurbes do bágů a jedeme. Jede se nádherně. Provoz skoro žádný, vesnice jak po vymření, povídáme si a je parádně. V Roudnici zastavujeme na krátký nákup

a zase na cestu. Krajina kolem je zalitá sluncem, nádherné léto. Akorát narůstá teplota. Během 30ti minut o 4°C. To není dobře.

Dig.

Pavla si stěžovala na měkké zadní kolo. Dofoukání kompresorem sice pomohlo, ale jen na 50m. Pavla měla s sebou rezervních několik duší. Dig dal novou a vše bylo za chvíli hotovo. Duše byla rovněž u ventilku, takže mrtvá.

Jař.

A jsme v Libochovicích, odbočujeme doprava na Klapý. Horko už je nechutné. Na palubě mi to ukazuje 35. Pravda, je to z části na slunci, nicméně jde o vedro.

Přijeli jsme pod hrad Hazemburk na parkoviště. První dnešní velké zklamání. Zdejší stánek má zavřeno. Těšili jsme se na pivo... No nic.

Rozdělili jsme se na dvě skupiny: jedna půjde na hrad, druhá bude hlídat kola. Jsem v té druhé. Jakmile hradní dobytek zmizeli z dohledu, dostal jsem nápad dojít do vesnice jednak na jedno a jednak donést tři v petce. Po chvilce přemlouvání, dnes velmi líného Šneka, jde tento se mnou.

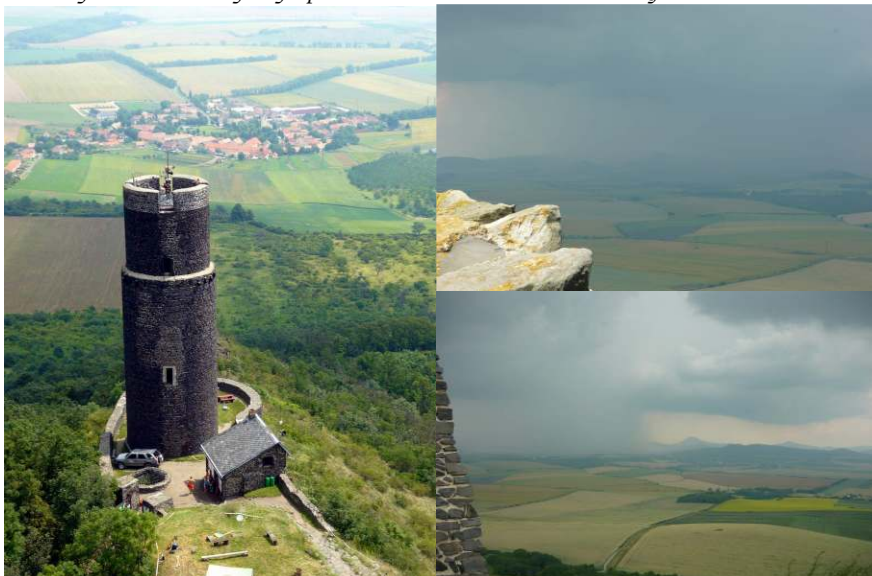
Je horko na padnutí a od západu se na nás žene černo. A v tom černu se dělají takové bílé dlouhé klikaté čáry. A na blízkou je asi rockový koncert. Jsou slyšet bicí. A je to tu. Dnešní druhé velké rozčarování. Hospoda má zavřeno. Teda to je blběj kraj! Strašným vedrem jsme se vrátili ke stánku, kde jsme před tím nechali samotnou Pavlu. Ani ji nepotéšil výsledek mise. A než jsme si stačili všechno říct, zesílily bicí a začalo kapat. Chvilí na to se kapky zvětšily, přibýlo jich a v dalším okamžiku se změnila viditelnost. Od hrany střechy stánku dále nebylo nic vidět. Zesílil hluk, a hle ony to kroupy. A poněkud veliké. Bohužel přístřešek vykazuje drobné patologické změny. Teče sem. A to několika pravidelně rozmístěnými otvory. Postupně nás to vyhání až do prostoru východu. Blesklo se a zároveň strašná rána otřásla okolím. To bylo někde tady. Než jsme si stihli sdělit zázitky, stalo se to znovu. A znovu a tak hustě, že hrom skoro neutíchal. Do toho se sem sbíhají turisté, které to chytlo cestou. Velmi citelně se ochladilo. Zvedl se vítr a hnal přímo

na nás pod příšřešek kroupy. Naštěstí nás zasahovaly jen odražené. Po dlouhé době přestaly kroupy a pak i přestalo pršet. Po nějaké době přišla skupina hradníků.

Dig.

Na hradě jsme zažili bouřku, jakou nepamatuji za celý život, ale popis nechávám Kachinovi. Je to elektrikář a jako takový sehrál i nezanedbatelnou úlohu při ochraně zdraví a majetku asi 30 osob nacpaných na 20m2 domečku hradní pokladny (v dalších rolicích vystoupila rozvodná skříň a dřevěná násada smetáku). Osobami myslím naši výpravu, kastelánku a dále kouzelnou babičku, bílou paní, vědmu, rytíře a dvorní dámy, vilý – prostě běžné osazenstvo hradu na dětský den. Ctb.

Cesta na hrad se podivně vlní skoro po rovině. Finální kopec je až 400m od brány do hradu. Kachina moc nechce do hradu ale vstup na rozhlédnu ho zláká. Vmed to ve třech místech na věž, než přijde bouře. Po pěti minutách a to nemáme pořádně profléchnutou krajinu, musíme opustit cimbuří na věži. Slečna z řasy nás varuje před sestupem k parkovišti a uschovává nás v malé místnosti plné lidí a krámů. Jen takřka se tam vejde. Blesky se dobývají k nám a na lidi v úkrytu. Následuje několik ran v rozvaděči a peřekný smrad a dým z něj. Venku zuří peklo: kroupy, vítrnice s meluzinou, blesk střídá blesk, hrom skoro neutichá (Marvan na Lomničáku–Anděl na horách). Návrat z hradu je až po hodně a něco. Cestou potkáváme džipa s poraněnou divčínou od blesku Jar.

Přestalo pršet a začali jsme přemýšlet co dál. Trasa je v čudu. Přišli jsme o čas. Navíc nad místy, kam máme namířeno visí další bouřka, zdánlivě se nehýbe a blesky buší do krajiny. Rozhodnutí je tady. Vrátime se do Libochovic, dáme oběd (15.50) a počkáme co udělá počasí. Jedeme.

V Libochovicích jsme za chvíli. výběr hospody je taky rychlý. Akorát se nám ztratil Ctibor.

Dig.
Ujeli mi, pacholci, než jsem si svlékl a uložil pláštěnku. Ctě.

A opět nastal „mobil efekt“. To je takový to, že si s tím furt někdo hraje a když je potřeba, buď není signál, nebo to nefunguje, nebo je to vypnuté. Ale Ctibor je velmi šikovný mladý a perspektivní muž a poradil si. Dig.

Zde bych prosil v rámci objektivitu nahradit slovo „mladý“. Jako nejvhodnější se mi zdá sousloví „vysoce inteligentní, avšak skromný“. „Perspektivní“ doporučuji vypustit bez náhrady. Ctě.

A jsme zase všichni. Parkování před hospodou trvá 20 minut. V hospodě není vzduch. Zato je velmi dobrý výběr jídla. Čekáme co počasí. Je rozhodnuto. Kachna, Ctibor a Pavla pojedou vlakem do Prahy, Šnek, Čenda a já jedeme dál po trase. Kachna jede do

služby, Ctibor s Pavlou se rozhodli, že jedna bouřka za víkend je až až a že pojedou schnout domů.

Rozloučili jsme se v 17 hodin a obě skupiny se rozjely za svým cílem. Nám se zpočátku jede dobře. Ale za pár minut začalo pršet. Ne moc, ale vytrvale. Jsme na kraji mraku a čekáme kdy z něj vyjedeme. Co víc, svítí podvečerní slunce a prší. To je přece vopruz! Jedeme pořád směrem na Louny. Po několika kilometrech zastavujeme v Počeleticích. Je tu zvláštní jen to, že je tu hospoda. Zastavujeme na jedno a odpočinek.

Přestalo pršet a během neskutečných keců jsme po kontrole map dospěli k tomu, že dnešní cíl - Kounovské kamenné řady - je dosažitelný. Tak jo, dopijem a pojedem.

Projeli jsme Louny a hned napoprvé, na rozdíl od poslední, vyjeli po správné výpadovce. Poznávám to tu. Jede se kupodivu dobře. Chytli jsme se trasy a zvolna se blížíme k cíli. Má to malinkou vadu. Docházejí nám síly. Jsme 13 kilometrů od cíle. Kolem

je tma, nic tu nejezdí. Ani nám to nejejde, takže tady bude to místo, kde spočineme.

Po krátkém průzkumu se strategicky rozstavujeme a po nezbytných stavebních úpravách padáme do komatu. Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Lipno	53	1353	69,5	15,1	35 - 13

Ráno 5.7. eděle

Probudili jsme se v půl osmé. Svítí slunce a je vedro. Než jsme posnídali zatáhlo se a vypadá to na déšť. Ale neprší. Zato se není čeho nadechnout.

Krajina je o poznání víc zvlněná, postup se zpomalil. Okolí by určitě bylo pěkné, ale kazí mi to skutečnost, že mi chybí vzduch. Projeli jsme všechny vesnice, které máme napsané v trasovníku a dostali se až před Kounov.

Odbočili jsme a následně se ztratili. Nějak jim tu nefungují turistické značky. Chvilku jsme hledali vjezd do lesa a pak zdolali velmi prudké stoupání. Co mě dorazilo, projely tu dvě auta. To snad není možný! Lesní cesta, dost hrozná rozbitá a navíc je tu stoupání jako blázen!...

Po pár stech metrech terénem jsme konečně u kamenných řad. Trochu mě znepokojuje, že je tu spousta turistů a všichni se mě ptají, kde že jsou ty řady a jak k nim a co to vlastně je. Všem jsem trpělivě podal výklad a zase jedeme. Škoda, že nevyšla původní verze spát tady.

Sjeli jsme do vesnice k nádraží. Je to tu pozoruhodné tím, že tu sedí chlapík a prodává lahvičky. A je děsně ukecanej. Je s ním dobře. Dozvěděli jsme se, že dříve jezdil a další pozoruhodnosti z jeho života. Bylo to skvělé a jedeme dál.

Zase jedeme po trase. Trochu jsem zaváhal v jedné z vesnic, ale místní paní nám poradila. Dle její rady jsme jeli a všechno bylo v naprostém pořádku. Za hodinu jsme v Rakovníku.

Zase to má vadu. Naše oblíbená hospoda U Madly má zavřeno. Teda co je tohle za pořádek! Jedeme k Černému orlovi. Všechno je špatně. Mají plno. Dost dlouho hledáme až nám poradili hospodu Hájenka. Jako, dost dobrý... ale Madla to není. Po jídle jedeme.

Je vedro. Chceme ještě doplnit nějaké zásoby a tak jedeme po šípkách na Lidlu. těsně před opuštěním města je Albert. Zastavujeme tam. Po nákupu jedeme.

Vedro je nesnesitelné. Jsme z města venku. Je to tu kopcovaté. Postup je pomalý ale pohodový. za necelou hodinu zastavujeme v občerstvovně Malinová. Pořád to tu funguje.

Po dvou chladících a pár kilometrech jsme na Krakovci. Je tu tolik aut, že se těžko proplétáme. Na hradě samotném máme vysvětlení. Je tu koncert mistra Fouska. Hmm, tedy z hradu nebude nic.

Koukli jsme do mapy a pokračujeme. Krajina je silně zvlněná a kolem panuje vedro na padnutí. Po dalších kilometrech jsme spadli do Zvíkovce k vodáckému kempu. Je tu milion lidí na decimetr krychlový.

Po jednom chladícím jedeme. Do kopce. Strašného! Dlouhého! Během stoupání volal Kachna a vyzvídal kde jsme, že se k nám podle původní domluvy připojí. Čenda mu to řekl a jedeme dál.

Stoupání je nekonečné. Nicméně skončilo ale zůstalo vlnění.

Zase volal Kachna a zadal souřadnice srazu. Jak mohl vědět, že jsem zvolil zrovna tuhle hodně netradiční trasu? Dig.

Pročtože to tam zná!

Joá.

Projeli jsme obec Lhotka a spadli do údolí. A hele, Kachna. Takže jsme se opravdu sešli. A jedeme po trase.

Opadlo vedro a jede se velmi dobře. Kachna nás vede přes kopečky a údolíčka až zatočil do vesničky Přísednice.

Je tu uzavřené údolí, pár baráček a nic víc.

*Krásný klidný podvečer, místní nás vzali mezi sebe a večer byl špičkový. Až se místní rozutekli do okolních baráček. Dohodli jsme se s výčepákem, že můžeme spát na loučce ... v *lpo*ovém řádku *Joá* vedle hospody. Obsadili jsme místa a zalehli. Jen jsem dopadl na karimatku, bylo po mně...*

Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Přísednice	65	1433	80	13,2	34 - 15

Ráno 8.7. Pondělí

Probudilo nás vedro v půl deváté. Okolo je úplný klid. Velmi pomalu vstáváme. Všechno jde dobře až se stalo neštěstí. Otevřeli hospodu. Po včerejším večeru mi na patře zbyla chuť na pivo. A skutečně, před odjezdem, ale po snídani si jedno dáváme. A nastává druhé neštěstí. Loučíme se se Šnekem, který jede zase domů do Plzně, tedy opačným směrem než my.

Malinko se zatáhlo a jede se docela dobře. Za pár okamžiků jsme ve Zbirohu. Hmm, nic tu není, jedeme dál.

Krátce po opuštění města jsme v Týčku. Tady jsme chtěli spát. Jo, jako ložnice velmi dobrý.

Pokračujeme lesem směrem na Točník. Jede se výborně. Sice terénem, ale z kopce. Než jsme se nadáli, ocitli jsme se na silnici a pořád jedeme dolů. Projeli jsme vesnici Točník a shledali všechny cesty k hradu uzavřenými. Je tu nějaká celovikendová akce a plno lidí...

Dig.
J&K.

...Dobývání Točníku

Pryč odtud!

Pořád jedeme po rovině a z kopce. Rychlost narostla na 30, protivítr pěkně chladí. Jedeme tak rychle že v půl dvanácté jsme ve Zdicích. Zastavujeme na jídlo.

Je to tu trochu dramatické s parkováním. Malá zahrádečka ve dvorku, 3 stoly, naše 3 kola, servírka a víc se sem nevejde. Navíc musíme kvůli narážení sudů... Dig.

na limo (to jsme si všichni ob jednali do půltru) ... J&K.

...ke kterým se jde malými dvířky v koutě, manévrovat, ale jinak dobrý. Jídlo bylo fajn, červená limonáda taky, ale chtělo by to jet.

Město jsme opustili kolem zahrad k dálnici a polními cestami se dostali do Králova Dvora. Mezi tím se zatáhlo, ochladilo a vzduch zmokval. A jako již několikrát tuto výpravu není co dýchat.

Pokračovali jsme do centra Berouna. Bylo to po rovině, lehký vítr v zádech, rychlost kolem třicátky. Bohužel jsme ztratili Čendu. Na něj a jeho trosky kola je to moc rychle.

Dig.
J&K.

Opět spadl řetěz a necíce se mu náhodit se.

Počkali jsme a pak společně projeli centrem, přes lávku a po nábřeží pryč. Napojili jsme se na stezku a během povídání o všem možném přišla řeč na pekárnu v Mokropsích. Ano, to bude další zastávka.

Projeli jsme Karlštejn, přešli Berounku, po jejím břehu přes Dobřichovice k děrovanému mostu. Pořád se mi líbí jak je skrz rošty vidět řeka pode mnou.

A jsme na druhé straně. Ještě 200 metrů a brzdíme u pekárny. Trochu se ochladilo. Po nákupu jsme si k odpočinku sedli a než jsme začali s rozebíráním situace, začalo kapat. Zavezli jsme kola pod nedaleký přístřešek, posadili se na lavici a začalo pršet. Nejdříve nic moc, ale pak to přišlo. Slejvák jak z pěti konví. Ochladilo se poněkud radikálněji. Kromě toho, jak dopadá voda všude kolem, tvoří vodní mlhu. Navlékli jsme se do pláštěnek a konzumovali výdobytky perkárny.

Pod slunečником hned vedle nás jsou on a ona. Taky přijeli na kolech. Ona je štíhlá, akorát vyvinutá, kolem 25 a byla jí zima. On, těžko posoudit, ale na pivo bych s ním šel. Zvali jsme je k nám, ale nechtěli. Raději si mokli jeden pro druhého.

Po nějaké době přijel pán. Jednoduše ale účelně jízdně oblečen, viditelně nejezdí na nějakém střepu. Schoval se k nám, taky něco zobal a vyprávěli jsme. Vypadlo z něj, že jezdí velmi dlouho a byl taky skoro všude. Déšť zvolnil na intenzitě a on prohlásil, že ho nebaví stát a odjel.

Minutu na to se rozpršelo v původní intenzitě. Na zeď protějšího domu je podstatně hůř vidět. Chudák...

Sedíme, pospáváme, nic se nám nechce. Přijeli další dva. Taky kolem šedesátky. Možná i něco přes. Ono se to u těchhle nezničitelných dědek těžko pozná. Byli mokří na kost. Prý je to chytlo v Berouně a neměli kam zalézt. Vyjmenovali jsme jim 3 místa, kde by to šlo. Ale vlastně je to jedno, protože byli mokří téměř okamžitě, takže kamkoliv zalézat by vlastně nemělo význam.

Déšť zmírnil natolik, že jsme se rozhodli odjet. Čenda projevil přání pokračovat vlakem. Původně chtěl nastoupit rovnou v Mokropsích, ale nakonec byl tak uchvácen jízdou v deštičku, že s námi pokračoval až do Černošic. Projeli jsme po nástupišti, rozloučili se s ním a volně a přesto svižně pokračovali na Prahu. Kdo? Já a Kachna.

A tak si tak svištíme a vedle nás po kolejích upaluje Sloník. V něm nepochybně Čenda. Před přejezdem v Radotíně jsme uhnuli na stezku a po ní pokračovali až na nádraží. Mezi tím nejen že přestalo pršet, ale podle sucha kolem tu ani nekápllo. Potvrdila se Kachnova teze o tom, že jsme tomu mohli ujet.

Zlikvidovali jsme protidešťová opatření a svižně jeli dál přes Chuchli zadem na Zlíchov. Jelo se velmi dobře a tak jsme u Barandovského mostu za pár minut. A nastává poslední loučení. Kachna zůstává na tomhle břehu Vltavy a mluví o dojezdu domů přes Petřín. Tak jo, měj se pěkně a na příští výpravě...

Já pokračuju přes most, pak po stezce k Podolské vodárně, nahoru na Nuselák, potom Rumunskou na Náměstí míru, dál po Korunní k Vinohradské vodárně, odtud na Náměstí Jiřího z Poděbrad, ostrá levá a je to. A po vyvlečení kola a ostatních propriet nahoru do druhého patra je úplně po všem. Výprava je definitivně minulostí.

Za sebe jsem spokojen. Projelo se všechno, vidělo se všechno, zažilo se i pár věcí nad plán, akorát mě mrzí odjezd Ctibora a Pavly...

Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	50	1513	79,5	16,9	20 - 27

Celková technická data:

Účast
Oficiálně priznaná kilometráž
Příště

Šest bouřky se nebojících...: Šnek, Dig, Kachna, Čenda, Ctibor a Pavla

276 km

Expedice 2009

Trasa výpravy		
Praha Vinohrady	Citoliby	Zbiroh
Roztoky	<u>Lipno</u>	Bavoryně
Kralupy n. Vlt.	Nečemice	Zdice
Velvary	Kounov	Králův dvůr
Straškov	Rakovník	Beroun
Vražkov	Lubná	Srbsko
<u>Hora Říp</u>	Krakovec	Dobřichovice
Roudnice	Zvíkovec	Mokropsy
Libochovice	Lhotka	V. Chuchle
Klapý	<u>Přísednice</u>	Praha Vinohrady

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Dig (Dig), **Ctibor (Ctb)**, *Kačrna (Jař)*, Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Obrazová příloha:

Čenda přijíždí...

Svačinka po bouře...

Oběd po bouře

© Hell´s Tour _{club} 2009
kolektiv autorů:
Dig & Jak & Ctb.
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.cz